

Pinholt: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Ratifikation af en international Konvention angaaende Landarbejderes Forsikring mod Ulykkestilfælde.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3215).

Sagen sættes under Forhandling.

Rudfeld: Det her foreliggende Forslag vil formentlig faa en let Gang gennem Rigsdagen, da Betingelserne for, at Danmark kan tiltræde den internationale Konvention angaaende Landarbejderes Forsikring mod Ulykkestilfælde, allerede har Hjemmel i vor Lovgivning, idet vi i Ulykkesforsikringsloven af 26. Juni 1920, Kapitel 9, for saa vidt angaar Landarbejdere, allerede har en saadan Ulykkesforsikring gennemført. Men jeg finder dog Anledning til at sige, at deri, at dette Forslag faar en let Gang gennem Rigsdagen, ligger ikke en Anerkendelse af, at vi i alle Tilfælde, hvor der kommer Henstillinger eller paa anden Maade Anmodninger fra internationale Konferencer, har en Forpligtelse til uden videre at tiltræde dem. Vi maa overfor saadanne Henstillinger stille os fuldstændig selvstændigt og selv afgøre, om den Lovgivning, som forudsættes, er forenelig med vor økonomiske og sociale Tilstand. Men, som sagt, overfor dette Forslag er der jo, mener jeg, ikke nogen Grund til videre Drøftelse, idet Betingelserne for Danmarks Tiltrædelse er fuldstændig til Stede, og jeg anbefaler, at vi hurtigt gennemfører Lovforslaget i Rigsdagen, saaledes at Regeringen kan faa denne Bemyndigelse.

L. D. Rasmussen: Det er jo ganske rigtigt, at dette Lovforslag ikke betyder noget som helst revolutionerende for vort Land. Det betyder i Virkeligheden kun dette, at Danmark for sit Vedkommende paatager sig en Forpligtelse til at lade vor bestaaende Lovgivning om Arbejderes Forsikring mod Følgerne af Ulykkestilfælde,

som ogsaa omfatter Landarbejderne, gælde i de følgende 10 Aar. Det er i Virkeligheden det, vi paatager os ved at vedtage dette Lovforslag, og der er sikkert ingen i den danske Rigsdag og heller ingen udenfor, der kunde ønske, at Landarbejderne skulde komme til at danne en Undtagelse fra Ulykkesforsikringsloven. Det, der ligger til Grund for dette Lovforslag, er jo Ønsket om at skabe en vis ensartet international Sociallovgivning, en Bestræbelse, som vi fra vor Side naturligvis hilser med Tilfredshed. Ved at ratificere, hvad der altsaa i det foreliggende Tilfælde kan gøres uden at bringe Ofre, støtter og styrker vi Bestræbelserne for denne Arbejderlovgivning, en Arbejderlovgivning, der bør indføres i alle civiliserede Lande, ja over den ganske Verden.

Jeg ønsker imidlertid at betone overfor den højtærede Regering, at vi ikke bør standse ved kun at tiltræde paa saadanne Omraader, hvor vi allerede har en Lovgivning; vi bør ogsaa tiltræde i de Tilfælde, hvor vi skal gennemføre noget nyt, hvor der maaske kan være Tale om at bringe Ofre for at kunne tiltræde en saadan Konvention. Nu hørte jeg ganske vist den ærede Ordfører for Venstre betro os, hvad jeg ikke var blind for i Forvejen, at den ærede Regering i en ikke ringe Grad synes helst at ville foretage en March paa Stedet, at den, naar der er Tale om disse Spørgsmaal, kun ønsker at tiltræde det, som vi i Forvejen har i vor Lovgivning, men ikke at være med til at bryde nye Baner. Jeg kan paa dette Omraade henvise til Slutningen af de Bemærkninger, der ledsager dette Lovforslag, hvor der er Tale om Beskyttelse af de i Landbruget beskæftigede Kvinder før og efter Barnefødsel og om Kvinders Nat-arbejde i Virksomheder indenfor Landbruget. Her siger den højtærede Minister, at det er Spørgsmaal, som maa løses i Forbindelse med de samme Spørgsmaal indenfor Industrien, men, tilføjes der sluttelig: „Ministeriet finder imidlertid ikke Anledning til nu at genoptage Behandlingen af disse Spørgsmaal“. Det vil altsaa sige paa rent Dansk, at man vel erkender disse Spørgsmaals Tilstedeværelse og erkender, at vi som Medlem af Folkenes Forbund i Virkeligheden har en vis Forpligtelse til at interessere os derfor, men man ønsker ikke at optage dem paa nærværende Tidspunkt. De har været fremme til Behandling for Industriens Vedkommende, men man stillede sig uviligt deroverfor, og man ønsker ikke nu at